

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagstiftningen om olycksfallsförsäkring ändras så att den motsvarar den reviderade förmynderskapslagstiftningen. En parts rätt att föra talan i olycksfallsförsäkringssystemet föreslås på vissa undantag när bli bestämd enligt samma principer som i fråga om förvaltningsförfaranden i allmänhet.

Enligt förslaget förs talan för en myndig parts räkning av en för denne, dock utan att begränsa hans eller hennes handlingsbehörighet, förordnad intressebevakare vid sidan av parten om olycksfallsförsäkringsärendet hör till intressebevakarens uppdrag. Om dessa är av olika åsikt, avgör partens egen åsikt om han eller hon kan förstå sakens betydelse. Om den myndiges handlingsbehörighet helt har begränsats i fråga om olycksfallersättning, för intressebevakaren talan.

Utgångspunkten är enligt förslaget att en omyndig parts talan i olycksfallsförsäkringsfrågor förs av hans eller hennes intressebevakare. En minderårigs föräldrar är vanligen dennes intressebevakare. En omyndig föreslås dock själv föra talan i fråga om sådan olycksfallsersättning som baserar sig på det arbete som denne utfört under sin tid som omyndig. I fråga om ersättningen förs talan för en person under 15 år enligt förslaget alltid av dennes intressebevakare. När det är fråga om en omyndigs person föreslås en omyndig som uppnått myndighetsåldern föra talan själv, om han eller hon kan förstå sakens betydelse. När det gäller en minderårig som fyllt 15 år föreslås den omyndige och hans vårdnadshavare eller någon annan laglig företrädare i sådana frågor föra talan,

båda självständigt.

Skadeståndet skall betalas ut till den som har beviljats skadeståndet om inte något annat bestäms i lag. Vid utbetalning av skadestånd till en omyndig person eller en person vars handlingsbehörighet har begränsats skall i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet. Skadeståndet till en omyndig person skall betalas till hans eller hennes intressebevakare. Ett sådant skadestånd som baserar sig på arbete som en omyndig som fyllt 15 år utfört under omyndighetstiden skall dock betals till den omyndige själv.

Enligt förslaget betalas ersättningen inte längre ut till det organ som ansvarar för kommunens socialvård p.g.a. den ersättningsberättigades levnadsvanor eller sjukdom för att användas till framtida vård av den ersättningsberättigade eller hans eller hennes anhöriga, utan saken handläggs genom att förordna en intressebevakare.

Folkpensionsanstalten föreslås få regressrätt i fråga om olycksfallspension, familjepension och motsvarande tidigare ersättning också när folkpensionsanstalten har betalat ut folkpension till ett för stort belopp under en tid för vilken en försäkringsanstalt senare retroaktivt justerar eller rättar till den nämnda ersättningen eller bestämmer att den skall vara större. Vidare görs det vissa tekniska ändringar i lagen. Dessa gäller utbetalning av ersättning till någon annan än den skadade.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2000.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Rätt att föra talan och utbetalning av skadestånd i samband med olycksfall i arbete

Ett ärende gällande skadestånd för olycksfall i arbete blir i regel anhängigt i samband med en anmälan om olycksfall till en försäkringsanstalt. Den arbetsgivare som tecknat försäkring och i vars arbete olycksfallet inträffat, svarar för att anmälan görs. Skyldigheten att anmäla olycksfallet uppstår när arbetsgivaren fått kännedom om det. Också när olycksfallet på något annat sätt kommer till försäkringsanstaltens kännedom är det dess skyldighet att vidta åtgärder för att skadeståndsärendet skall bli anhängigt. Skadestånd för ett olycksfall skall sökas eller anmälan om ett olycksfall göras till försäkringsanstalten inom ett år från den dag då olycksfallet inträffade, med undantag för den nämnda dagen. Om ersättningsärendet fördröjs oskäligt på grund av en orsak som beror på arbetstagaren, kan skadeståndet förvägras för dröjsmålstiden, men dock inte för det år som föregått anhängiggörandet.

Lagen om olycksfallsförsäkring (604/1948) reglerar i huvudsak handläggningen av skadeståndsfrågor och utbetalningen av skadestånd. Också i förordningen om verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring (850/1948), nedan verkställighetsförordningen, ingår bestämmelser om utbetalningen av skadestånd.

Enligt 41 a § 3 mom. lagen om olycksfallsförsäkring skall en part beredas tillfälle att bli hörd vid behandlingen i en försäkringsanstalt av ärenden enligt nämnda lag som gäller försäkringsskyldighet, ersättning och återkrav samt med dessa jämförbara ärenden om det är uppenbart nödvändigt med hänsyn till hans eller hennes fördel. I övrigt iaktas principerna enligt 4, 6, 9 - 11, 16, 21, 23 och 24 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) i tillämpliga delar. Utan hinder av vad 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande bestämmer kan en funktionär vid en försäkringsanstalt handlägga ett ärende som berör försäkringsanstalten som arbetsgivare.

Enligt 16 § lagen om förvaltningsförfarande förs talan i regel av den omyndiges för-

myndare för en omyndigs räkning. Då förmyndaren för talan, skall den omyndige höras och då den omyndige för talan, skall förmyndaren höras, om hörandet är påkallat med hänsyn till den omyndiges fördel eller för utredningen av ärendet. Den omyndige har dock rätt att ensam föra talan i ett ärende som gäller sådan inkomst eller förmögenhet över vilken han har rätt att råda. En omyndig som fyllt 15 år och hans förmyndare har rätt att var för sig föra talan i ett ärende som gäller den omyndiges person eller hans personliga fördel eller rättighet. En omyndig som uppnått myndighetsåldern har dock rätt att i ett ärende som gäller hans person föra talan ensam, om omyndigheten inte beror på sinnessjukdom, försvagat sinestillstånd eller någon därmed jämförbar omständighet.

Enligt 42 § lagen om olycksfallsförsäkring bestäms att om den, vars skadestånd det gäller och som på grund av sin ålder eller sjukdom eller av annan orsak inte själv kan sköta sina angelägenheter och saknar förmyndare, kan en av försäkringsanstalten godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen skött honom eller socialnämnden i syfte att bevaka hans intressen föra talan i ärenden rörande skadestånd som avses i lagen om olycksfallsförsäkring.

Enligt 53 c § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring skall vad 42 § bestämmer om rätten att föra talan i ärenden som gäller skadestånd enligt lagen om olycksfallsförsäkring på motsvarande sätt gälla vid sökande av ändring i en försäkringsanstalts och olycksfallsnämndens beslut eller i försäkringsdomstolens utslag.

Enligt verkställighetsförordningens 16 § skall skadestånd för olycksfall, med undantag för det fall som nämns i 63 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring, betalas ut till den därtill berättigade eller till dennes fullmäktigade ombud. Skadestånd till en person under 15 års ålder betalas dock ut till hans eller hennes förmyndare.

Enligt 26 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring har kommunen under de förutsättningar som bestäms i paragrafens 1 mom. rätt att av olycksfallsförsäkringens ersättning för inkomstbortfall återfå utkomststöd som betalats ut till den skadade mot den förväntade försäkringsförmånen och som beviljats i

förskott på de grunder som anges i 38 § socialvårdslagen (710/1982). Om utkomststöd mot förväntad förmån bestäms numera i lagen om utkomststöd (1412/1997).

Om en arbetstagare enligt 61 a § lagen om olycksfallsförsäkring fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) för den tid för vilken honom beviljas dagpenning eller olycksfallspension enligt denna lag retroaktivt, skall försäkringsanstalten på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten betala den retroaktiva dagpenningen eller olycksfallspensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del dagpenningen eller olycksfallspensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning som utbetalas för samma tid.

Om en skadad enligt paragrafens 2 mom. under den tid, då ändringsansökan i fråga om olycksfallspension är anhängig, interimistiskt av folkpensionsanstalten fått pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) för den tid, för vilken honom beviljas olycksfallspension retroaktivt, skall försäkringsanstalten betala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten, till den del pensionen motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid.

Enligt paragrafens 3 mom. skall dagpenning eller olycksfallspension dock i de fall som avses i 1 och 2 mom. utbetalas till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten endast under förutsättning att meddelande enligt 45 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen har gjorts till försäkringsanstalten minst två veckor före den dag då dagpenningen eller olycksfallspensionen skall utbetalas.

Enligt 63 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring kan på framställning av vederbörande [vårdsnämnd] förordnas att skadestånd eller del därav skall utgivas till [vårdsnämnden] för att användas till framtida vård av den till skadestånd berättigade eller hans anhöriga. Vårdsnämnden motsvaras numera av det organ som avses i 6 § socialvårdslagen. I 63 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring nämns inte under vilka förutsättningar skadestånd skall utbetalas för att användas till framtida vård. I rättspraxis har man som förutsättning ansett bl.a. att utbetalningen av skadeståndet till skadeståndsatagaren själv inte är ändamålsenligt med tanke på

ifrågavarande persons levnadsvanor, sjukdom eller andra jämförbara omständigheter. En liknande bestämmelse ingår bl.a. i lagen om pension för arbetstagare (395/1961) och folkpensionslagen.

Syftet med revideringen av förmynderskapslagstiftningen och dess huvudsakliga innehåll

Den reviderade förmynderskapslagstiftningen (RP 146/1998 rd) träder i kraft den 1 december 1999. I samband med den upphävs den nuvarande lagen angående förmynderskap (90/1898) och en ny lag om förmyndarverksamhet (442/1999) stiftas. Samtidigt revideras bl.a. bestämmelserna om rätten att föra talan i lagen om förvaltningsförfarande och i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Syftet med revideringen av förmynderskapslagstiftningen är att ta fram alternativ för omyndigförklaring. Målet är att en persons rätt att bestämma över sina egna angelägenheter inte begränsas mer än vad som är nödvändigt med tanke på hans eller hennes intressen. Intressebevakning ordnas endast när det med tanke på personens intressen är nödvändigt. Samtidigt förnyas begreppet i förmyndarrätten så att de inte i onödan stämplar människor som är i behov av intressebevakningstjänster.

Den nya lagen utgår från att en intressebevakare kan förordnas för en person som uppnått myndighetsåldern för det första när denne själv inser att han eller hon är i behov av intressebevakning och godkänner att en viss person utses till hans eller hennes intressebevakare. Då kvarstår den myndiges behörighet att också själv bestämma över sina egna angelägenheter.

Om man kan förutse att personen i fråga med hänsyn till sina karaktärsdrag eller tidigare uppträdande genom rättshandlingar kommer att skada sina intressen trots förordnande av intressebevakare, kan hans eller hennes handlingsbehörighet begränsas. Begränsningen bör anpassas till personens behov av skydd så att den blir så lindrig som möjligt. Begränsningens innehåll definieras genom beslut av domstol. Begränsningen kan gälla personens rättshandlingsförmåga eller dennes rätt att bestämma över viss egendom. Då kan det beslutas att huvudmannen endast tillsammans med intressebevakaren kan råda över viss egendom eller utföra vissa rättshandlingar. En domstol kan också beslu-

ta att huvudmannen själv inte har någon som helst behörighet att utföra vissa rättshandlingar eller behörighet att råda över viss egen egendom, varvid endast intressebevakaren ensam har behörighet att handha dessa ärenden. Trots begränsningen behåller huvudmannen sin rätt att råda över sin övriga egendom och är behörig att utföra de rättshandlingar som inte berörs av begränsningen.

Om den ovan relaterade begränsningen av handlingsbehörigheten inte räcker till för att trygga personens intressen, kan domstolen omyndigförklara en person som uppnått myndighetsåldern. Omyndigförklaringen kommer i fråga som en sista utväg när lindrigare metoder är otillräckliga eller oändamålsenliga. Den omyndige saknar allmän rättshandlingsförmåga. Trots det har denne rätt att råda över och föra talan angående sådan egendom, som personen i fråga skaffat genom eget arbete under sin tid som omyndig eller som intressebevakaren har gett till denne att råda över. Likaså har en omyndig rätt att föra talan när det gäller hans eller hennes person om han eller hon kan förstå sakens betydelse.

Utöver omyndigförklarade personer som uppnått myndighetsåldern är enligt lagen om förmyndarverksamhet minderåriga, dvs. personer under 18 år, omyndiga. En omyndigs ekonomiska och andra angelägenheter sköts av intressebevakaren. En minderårigs intressebevakare är vanligen hans eller hennes föräldrar, som fungerar som hans eller hennes vårdnadshavare. En domstol kan befria intressebevakaren från sitt uppdrag om han eller hon visar sig vara olämplig för uppdraget.

I samband med revideringen av förmyndarskapslagstiftningen reviderades också 16 § lagen om förvaltningsförfarande, som reglerar den omyndiges rätt att föra talan i samband med förvaltningsförfaranden. Vidare togs nya 16 a och 16 b § in i lagen. Enligt nämnda 16 § förs en omyndigs talan av hans eller hennes intressebevakare, vårdnadshavare eller någon annan laglig företrädare. En omyndig har dock rätt att ensam föra talan i ett sådant ärende gällande inkomst eller förmögenhet som han eller hon har rätt att råda över. Vidare för en omyndig person som fyllt 18 år ensam talan i frågor som rör hans eller hennes person om han eller hon kan förstå sakens betydelse. En minderårig som fyllt 15 år och dennes vårdnadshavare eller

någon annan laglig företrädare har båda rätt att separat föra talan i ett ärende som gäller den minderåriges person.

Enligt 16 a § lagen om förvaltningsförfarande för en för en myndig person förordnad intressebevakare vid sidan av huvudmannen självständigt talan i ärenden som hör till hans uppdrag. I bestämmelsen har utgångspunkten för lagen om förmyndarverksamhet beaktats. Enligt den skall en persons beslutanderätt inte begränsas mer än vad som är nödvändigt med hänsyn till personens intressen. Sålunda bestäms i 16 a § lagen om förvaltningsförfarande att när en intressebevakare som förordnats för en myndig och huvudmannen är av olika åsikt, blir huvudmannens åsikt avgörande, om han eller hon kan förstå sakens betydelse. Enligt 2 mom. i samma paragraf för intressebevakaren ensam talan i ett ärende som huvudmannen inte har rätt att besluta om, om huvudmannens handlingsbehörighet har begränsats på ett annat sätt än genom omyndigförklaring. Om de skall besluta tillsammans om något ärende, för de gemensamt talan i ett sådant ärende. I 16 b § lagen om förvaltningsförfarande bestäms om hörande av intressebevakaren och huvudmannen. I paragrafen bestäms att när intressebevakaren för talan skall huvudmannen höras och när huvudmannen för talan skall intressebevakaren höras om detta är nödvändigt med hänsyn till huvudmannens fördel eller för att saken skall kunna utredas.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Bestämmelserna angående talerätt och utbetalning av skadestånd

Syftet med propositionen är att förenhetliga de bestämmelser angående en parts rätt att föra talan och utbetalning av skadestånd som tillämpas i olycksfallsförsäkringen så att de motsvarar principerna i den nya förmyndarskapslagstiftningen. Motsvarande bestämmelser angående talerätt utsträcks till att också gälla sökande av ändring inom olycksfallsförsäkringen. I fråga om rätten att föra talan iakttas, på några undantag när, i tillämpliga delar de ovan relaterade principerna i lagen om förvaltningsförfarande. Bestämmelsen om utbetalning av ersättning som ingår i verkställighetsförordningen föreslås bli upphävd och utbetalningen av skadestånd

bestäms, med undantag för vissa fall som bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring, i tillämpliga delar enligt lagen om förmyndarverksamhet.

Enligt förslaget fogas till 41 a § 3 mom. lagen om olycksfallsförsäkring en hänvisning till iakttagande av principerna om rätten att föra talan i 16 a och 16 b § lagen om förvaltningsförfarande. Syftet med revideringen av förmynderskapslagstiftningen är att en person som behöver stöd förordnas en intressebevakare som står under offentlig tillsyn. I de fall där en intressebevakare ännu inte förordnats, är det skäl att en nära anhörig eller annan person som sköter den skadades angelägenheter har kvar möjligheten att ansöka om skadestånd eller annars föra talan i ärenden där en försenad talan kan förorsaka en oskäligen rättsförlust eller fördröja handläggningen av skadeståndsärendet. Därför föreslås en undantagsbestämmelse om detta i 42 § lagen om olycksfallsförsäkring. Den myndighet som svarar för verkställigheten av kommunens socialvård fräntas däremot motsvarande möjlighet, eftersom den inte står i samklang med revideringen av förmynderskapslagstiftningen.

Vid sidan av parten för den intressebevakare som förordnats, utan att begränsa en myndig parts handlingsbehörighet, talan om olycksfallsförsäkringsärendet hör till intressebevakarens uppdrag. Om de är av olika åsikt blir partens egen åsikt avgörande om han eller hon kan förstå sakens betydelse. Om den myndige partens handlingsbehörighet har begränsats helt i fråga om olycksfallsersättningen, förs talan av intressebevakaren ensam.

Utgångspunkten föreslås vara att en omyndig talan i olycksfallsförsäkringsärenden förs av dennes intressebevakare. En omyndig minderårigs intressebevakare är i allmänhet hans eller hennes vårdnadshavare. En minderårigs vårdnadshavare är vanligen hans eller hennes föräldrar. Enligt 16 § 2 mom. lagen om förvaltningsförfarande har den omyndige dock rätt att ensam föra sin talan i frågor rörande inkomst eller förmögenhet som han har rätt att råda över. Enligt 25 § lagen om förmyndarverksamhet har en omyndig rätt att förfoga över sin under omyndigheten förvärvade arbetsinkomst. Denna rätt gäller också den egendom som kommit i stället för sådan egendom. Ett skadestånd som utbetalas för olycksfall i arbetet under tiden som omyndig skall anses som

förmögenhet som fåtts i stället för ifrågavarande arbetsinkomst. När skadestånd för olycksfall baserar sig på ett arbete som den omyndige själv utfört skall den omyndige sålunda själv föra talan när ersättningsärendet anhängiggörs och handläggs. Eftersom familjepensionen inom olycksfallsförsäkringen inte baserar sig på den omyndiges eget arbete har han inte rätt att råda över ifrågavarande egendom. Det bör inte heller anses att det är fråga om en personlig fördel eller rättighet enligt 16 § 3 mom. lagen om förvaltningsförfarande. Därför föreslås det att talan i fråga om familjepension som betalas ut till en omyndig förs av hans eller hennes intressebevakare.

Också en person som är under 15 år kan under vissa förutsättningar vara anställd i ett arbetsförhållande. Eftersom detta emellertid kan ske enbart med vårdnadshavarens samtycke är det motiverat att talan i fråga om en förmån som baserar sig på ett sådant arbete förs av intressebevakaren. Därför föreslås det att det i lagen om olycksfallsförsäkring bestäms att talan för en person under 15 år, i andra ärenden än de som gäller hans eller hennes person, förs av intressebevakaren.

I fråga om en omyndigs person föreslås principerna i 16 § 3 mom. lagen om förvaltningsförfarande bli tillämplade när det gäller en olycksfallsförsäkring. En omyndig som har fyllt 18 år skall i ett olycksfallsärende som gäller hans eller hennes person själv föra talan om han eller hon kan förstå sakens betydelse. En omyndig som fyllt 15 år föreslås ha rätt att föra talan separat vid sidan av sin vårdnadshavare eller någon annan laglig företrädare. I ett sådant ärende förs talan för en person under 15 år av hans eller hennes vårdnadshavare eller av någon annan laglig företrädare.

Som exempel på ärenden angående den omyndiges person nämner regeringens proposition med förslag till revidering av förmynderskapslagstiftningen bland annat samtycke till medicinska åtgärder. På så sätt vore t.ex. en försäkringsanstalts begäran om ytterligare läkarundersökning ett ärende som gäller den omyndiges person.

När intressebevakaren för talan i ett olycksfallsärende bör huvudmannen höras och på motsvarande sätt bör intressebevakaren höras när huvudmannen för talan, om detta är nödvändigt med tanke på huvudmannens intressen eller för att utreda saken.

Enligt förslaget betalas olycksfallsförsä-

kringsersättningen i regel ut till den som har beviljats försäkringen om annat inte bestäms i lag. Om ersättningstagarens handlingsbehörighet har begränsats så att han eller hon inte har rätt att själv lyfta olycksfallsersättningen, betalas den ut till intressebevakaren. Olycksfallsersättningen för en omyndig betalas enligt förslaget till den omyndige själv när utbetalningen av ersättningen baserar sig på ett arbete som personen själv utfört under sin tid som omyndig, eftersom han eller hon också har rätt att ensam råda över sådan egendom.

Om den omyndige använder sin rätt att råda över sin egendom på ett sätt som klart strider mot hans intressen eller om det finns ett uppenbart skäl att misstänka det, kan intressebevakaren med stöd av 25 § 2 mom. lagen om förmyndarverksamhet ta hand om egendomen med förmyndarmyndighetens samtycke till den del det är nödvändigt för att skydda den omyndiges intressen. Om man har gjort så i fråga om en olycksfallersättning som utbetalas till den omyndige, betalas ersättningen ut till intressebevakaren.

Eftersom utbetalningen av olycksfallsförsäkringens familjepension inte baserar sig på arbete som den omyndige ersättningstagaren själv utfört, betalas den omyndiges familjepension enligt förslaget ut till intressebevakaren. Också annan ersättning betalas ut till intressebevakaren när den baserar sig på arbete som den omyndige utfört före omyndigförklaringen.

Av samma orsaker som det ovan konstaterades om rätten att föra talan föreslås att olycksfallsersättningen till en person under 15 år betalas ut till hans eller hennes intressebevakare även om det baserar sig på ett arbete som utförts under tiden som omyndig.

Bestämmelsen i 63 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring om utbetalning av ersättningen eller en del av den till det organ som svarar för kommunens socialvård föreslås bli upphävd. Om utbetalningen till ersättningstagaren själv inte är ändamålsenlig med tanke på hans eller hennes levnadsvanor, sjukdom eller motsvarande omständigheter, bör en intressebevakare förordnas för att sköta hans eller hennes ekonomiska angelägenheter.

2.2. Folkpensionsanstaltens regressrätt

Regressrätten enligt 61 a § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för folkpension-

sanstalten gäller endast olycksfallspension. Enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen gäller regressrätten också olycksfallsförsäkringens familjepension samt livränta och försörjningspension enligt den tidigare lagen. I syfte att eliminera denna motstridighet föreslås en ändring angående detta i lagen om olycksfallsförsäkring.

Den ovan nämnda regressrätten gäller numera inte situationer där försäkringsanstalten själv senare har justerat en av folkpensionsanstalten beviljad pension så att den blivit större än beloppet av den olycksfallspension som beviljats för motsvarande tid. Folkpensionsanstalten föreslås nu få regressrätt också i sådana fall. Förfarandet förenklar och underlättar folkpensionsanstaltens indrivning av för stora utbetalningar och är bekymmersfritt för ersättningstagaren. För att förenhetliga förfarandet föreslås utvidgningen av regressrätten också gälla olycksfallsförsäkringens familjepension och motsvarande förmåner enligt den tidigare lagen, dvs. livränta och försörjningspension. En motsvarande ändring föreslås i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av folkpensionslagen, familjepensionslagen och vissa andra lagar (RP /1999 rd).

3. Annan lagstiftning

De ändringar angående rätten att föra talan och utbetalning av ersättning som föreslås i lagen om olycksfallsförsäkring kommer via de i lagen ingående hänvisningsbestämmelserna också att påverka ersättningen enligt bl.a. yrkessjukdomslagen (1343/1988), lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981), lagen om olycksfallersättning för statstjänstemän (449/1990) och lagen om olycksfall i militärtjänst (1211/1990) i de fall då det inte bestäms om undantag i ifrågavarande lagar. Detsamma gäller ett stort antal övriga ersättningar, som bestäms enligt bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring, och som betalas ut med stöd av specialbestämmelser i vissa lagar.

4. Propositionens ekonomiska verkningar

Propositionen har inga betydande statsfinansiella verkningar. Upphävandet av 63 § 2 mom. kommer sannolikt i någon mån att

öka behovet av att förordna intressebevakare. Intressebevakarens arvode utbetalas av huvudmannens medel. Utvidningen av folkpensionsanstaltens regressrätt leder till snabbare indrivning för folkpensionsanstalten och minskar indrivningskostnaderna, eftersom indrivningen av för stora utbetalningar sköts mellan folkpensionsanstalten och olycksfallsförsäkringsanstalterna.

5. Beredningen av ärendet

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Också Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund har deltagit i beredningen. I samband med beredningen hördes Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund, Servicearbetsgivarna, Finlands Fackförbunds Centralorganisation, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC och Akava.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Regeringen har till riksdagen lämnat regeringens proposition med förslag till lag om ändring av folkpensionslagen, familjepensionslagen och vissa andra lagar

(RP/1999 rd). Propositionen innehåller de ändringar som på grund av revideringen av förmynderskapslagstiftningen bör göras i folkpensions- och familjepensionssystemet. Nämda proposition innehåller ett förslag om att upphäva 44 § i folkpensionslagen. Paragrafen innehåller en bestämmelse motsvarande 62 § 2 mom. i den nuvarande lagen om olycksfallsförsäkring om utbetalning av folkpension till det organ som svarar för kommunens socialvård för att användas till framtida vård av den till skadestånd berättigade eller hans eller hennes anhöriga. Finlands Kommunförbund, som hörts med anledning av ärendet, anser att man bör avstå från att upphäva nämnda bestämmelse. I samma proposition ingår också en motsvarande utvidgning av regressrätten inom familjepensionssystemet som i denna proposition.

Samtidigt med denna proposition har regeringen också lämnat till riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om ändring av arbetspensionslagstiftningen inom den privata sektorn och vissa lagar som har samband med den (RP /1999 rd). Propositionen innehåller de ändringar i arbetspensionslagstiftningen som föräleds av den reviderade förmynderskapslagstiftningen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

26 §. Ordalydelsen i paragrafens 2 mom. görs modernare så, att den motsvarar de ändringar som gjorts i socialvårdslagen. Motsvarande bestämmelse om regressrätten ingår redan i 23 § i lagen om utkomststöd, och den gäller regressrätt endast i fråga om redan beviljat utkomststöd.

41 a §. Till paragrafens 3 mom. fogas en hänvisning till de nya paragraferna 16 a och 16 b i lagen om förvaltningsförfarande. I paragrafen konstateras dessutom särskilt den begränsning som gäller förande av talan för personer under 15 år. Principerna beträffande förande av talan gäller ersättningsförfarandet och dessutom annat förfarande i anslutning till olycksfallsförsäkringen, t.ex. försäkring.

42 §. I paragrafen bestäms att om den vars

skadestånd det gäller på grund av sin ålder, skada, sjukdom eller av annan orsak inte själv kan sköta sina angelägenheter och om han eller hon saknar intressebevakare, kan av försäkringsanstalten godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen skött honom eller henne föra hans eller hennes talan. I paragrafen stryks det nuvarande omnämmandet om socialmyndighetens rätt att på motsvarande sätt föra talan. Ett dylikt förfarande kan inte längre anses nödvändigt för socialmyndighetens del. Socialmyndigheten kan vid behov anmäla ett uppdragat behov av intressebevakare till förmyndarmyndigheten. Med stöd av 91 § lagen om förmyndarverksamhet kan även en försäkringsanstalt utan hinder av tystnadsplikten anmäla ett i samband med ersättningsbehandlingen uppdragat potentiellt behov av intressebevakare till förmyndarmyndigheten.

47 §. Till paragrafens 2 mom. fogas en bestämmelse om utbetalning av skadestånd. Enligt bestämmelsen skall skadeståndet betalas ut till den som har beviljats skadeståndet om inte något annat bestäms i lag. I lagen om olycksfallsförsäkring och på andra håll i lagstiftningen finns ett stort antal bestämmelser om utbetalning av ersättning på basis av regressrätten bl.a. till arbetsgivare som betalat lön under sjukdomstid eller till ett sekundärt socialförsäkringssystem. Beträffande en omyndig person eller en persons vars handlingsbehörighet har begränsats iaktas vid betalningen av skadestånd i tillämpliga delar bestämmelserna i lagen om förmyndarverksamhet med undantag för skadeståndet till personer under 15 år vilket utbetalas till intressebevakaren även i sådana fall då det baserar sig på arbete som utförts under omyndighetstiden.

Paragrafens nuvarande 2—3 mom. blir paragrafens 3—4 mom. med i sak samma innehåll.

53 c §. Paragrafens 4 mom. ändras så att vad de två första meningarna i ovan föreslagna 41 a § 3 mom. bestämmer om hörande av parten och intressebevakaren och om deras rätt att föra talan gäller på motsvarande sätt även vid sökande av ändring i en försäkringsanstalts eller olycksfallsnämndens beslut. I övrigt iaktas vid nämnda förfarande förvaltningsprocesslagen i enlighet med lagens 53 § 6 mom. och 9 § lagen om försäkringsdomstolen (14/1958). Den ovan i 42 § föreslagna undantagsbestämmelsen från rätten att föra talan skall inte sträcka sig till sökande av ändring utan förande av talan skall i dessa fall ske enligt det förfarande med intressebevakare som förutsätts i lagstiftningen om förmyndarverksamhet.

61 a §. Folkpensionsanstalten har enligt 36 § lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) regressrätt i fråga om dagpenning och olycksfallspension enligt lagen om olycksfallsförsäkring som beviljats retroaktivt för samma tid som arbetsmarknadsstöd har betalats. Arbetslöshetskassan och folkpensionsanstalten har med stöd av 26 § lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) och 13 § lagen om stödjande av arbetslösa frivilliga studier (1402/1997) motsvarande regressrätt i fråga om olycksfallsdagpenning och -pension som beviljats retroaktivt för samma tid som utbild-

ningsstöd eller utbildningsdagpenning har betalats. För klarhetens skull skall ett omnämnande om regressrätten även tas in i lagen om olycksfallsförsäkring. I paragrafens 1 och 3 mom. görs de ändringar som detta föranleder.

Enligt den föreslagna 2 mom. kan försäkringsanstalten direkt till folkpensionsanstalten betala skillnaden mellan den rättade olycksfallspensionen och den tidigare olycksfallspensionen till den del som den motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalat till ett för stort belopp. För att regressförfarandet inte skall tillämpas på alldeles små retroaktiva rättelser har momentet skrivits så att olycksfallsförsäkringsanstalten har prövningsrätt vid iakttagande av regresskravet.

Regressrätten skall gälla olycksfallspension och dessutom familjepension enligt lagen om olycksfallsförsäkring samt den livränta och försörjningspension som betalas som motsvarande förmåner enligt de bestämmelser i lagen om olycksfallsförsäkring som var i kraft före 1982.

2. Närmare bestämmelser

I anslutning till denna proposition upphävs bestämmelsen om betalning av ersättning i 6 § i den förordning som gäller verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring såsom onödig.

3. Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2000. Om olycksfallsersättning när lagen träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare, god man eller någon annan person eller instans som godkänts av försäkringsanstalten skall utbetalningen av ersättning enligt ikraftträdelsebestämmelsen fortsätta tills försäkringsanstalten har fått meddelande om någon annan intressebevakare som har rätt att lyfta ersättningstagarens ersättning.

Lagens 61 a § 2 mom. kan tillämpas även på olycksfallspension, familjepension, livränta och försörjningspension som börjat innan denna lag träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948) 63 § 2 mom., ändras 26 § 2 mom., 41 a § 3 mom., 42 §, 47 § 2—3 mom., 53 c § 4 mom. och 61 a §, av dem 26 § 2 mom. och 47 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1642/1992, 41 a § 3 mom. och 53 c §:n 4 mom.,

sådana de lyder i lag 893/1994, 47 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1642/1992, 53 c § 4 mom. sådant det lyder i nämnda lag 893/1994, 42 § sådan den lyder i lag 526/1981 och 61 a § sådan den lyder i lag 601/1986 och 838/1996, samt fogas till 47 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1642/1992, ett nytt 4 mom. som följer:

26 §

Har arbetstagaren fått i 23 § lagen om utkomststöd (1412/1997) avsett utkomststöd i förskott skall dagpenning, olycksfallspension och i 17 a § nämnd ersättning som beviljats för motsvarande tid under i 1 mom. nämnda förutsättningar betalas som ersättning för utkomststödet till det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) på dess ansökan.

41 a §

Vid behandlingen i en försäkringsanstalt av sådana ärenden enligt denna lag som gäller försäkringsskyldighet, ersättning och återkrav samt med dessa jämförbara ärenden skall parten beredas tillfälle att bli hörd, om det är uppenbart nödvändigt med hänsyn till hans eller hennes fördel. Intressebevakaren för talan för en person som inte fyllt 15 år i andra ärenden än sådana som gäller hans eller hennes person. I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 16 a §, 16 b §, 21, 23 och 24 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). En tjänsteman vid en försäkringsanstalt kan dock utan hinder av 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande behandla ett ärende som gäller försäkringsanstalten som arbetsgivare.

42 §

Kan den vars skadestånd det gäller på grund av sin ålder skada, eller sjukdom eller av annan orsak inte själv sköta sina angelägenheter och saknar han eller hon intressebevakare, kan en av försäkringsanstalten godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen skött honom eller henne

föra hans eller hennes talan i ärenden rörande skadestånd som avses i denna lag.

47 §

Skadeståndet betalas till den som har beviljats skadeståndet om inte något annat bestäms i lag. Angående utbetalning av skadestånd till omyndig eller till den vars handlingsbehörighet har begränsats gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). Skadeståndet till personer som inte fyllt 15 år betalas dock till intressebevakaren.

Om inte parterna kommer överens om något annat skall skadeståndet genom försäkringsanstaltens försorg och på dess bekostnad tillhandahållas den skadeståndsberättigade på den penninginrättning i landet som han eller hon bestämmer. Har någon penninginrättning inte bestämts, tillhandahålls den skadeståndsberättigade skadeståndet på boningsortens postanstalt. En skadeståndsrat som är mindre än 10 mark skall kunna lyftas av den skadeståndsberättigade på försäkringsanstalten.

Till den som skadats i statens arbete kan dock skadestånd betalas genom förmedling av den myndighet, i vars arbete olycksfallet har inträffat.

53 c §

Det som i de två första meningarna i 41 a § 3 mom. föreskrivs om partens och intressebevakarens rätt att föra talan och om skyldighet att höra dessa i ärenden enligt denna lag skall på motsvarande sätt tillämpas vid sökande av ändring i en försäkringsanstalts och olycksfallsnämndens beslut.

61 a §

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993), utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödande av arbetslösas frivilliga studier (1402/1997) för den tid, för vilken arbetstagaren beviljas dagpenning eller olycksfallspension enligt denna lag retroaktivt, skall försäkringsanstalten på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten betala den retroaktiva dagpenningen eller olycksfallspensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del dagpenningen eller olycksfallspensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som utbetalats för samma tid.

Har en arbetstagare under den tid, då ändringsansökan är anhängig i fråga om olycksfallspension, livränta, familjepension och försörjningspension i enlighet med denna lag tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) för den tid, för vilken arbetstagaren beviljas ovan nämnd ersättning retroaktivt, skall försäkringsanstalten betala den retroaktiva olycksfallspensionen, livräntan, familjepensionen och försörj-

ningspensionen till folkpensionsanstalten, till den del den motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. På samma sätt kan förfaras om arbetstagaren har fått pension i enlighet med folkpensionslagen för samma tid som försäkringsanstalten rättar eller i övrigt justerar beloppet av beviljad olycksfallspension, livränta, familjepension och försörjningspension.

Ersättning utbetalas dock i de fall som avses i 1 och 2 mom. till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten endast under förutsättning att meddelande om rätten till nämnd ersättning har gjorts till försäkringsanstalten minst två veckor före den dag då ersättningen skall utbetalas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Om ersättningen när denna lag träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare, god man eller någon annan person eller instans som godkänts av försäkringsanstalten, fortsätter utbetalningen av ersättning till denna person eller instans tills försäkringsanstalten har fått ett meddelande om någon annan intressebevakare som har rätt att lyfta ersättningstagarens ersättning.

Lagens 61 a § 2 mom. kan även tillämpas på sådan i momentet avsedd ersättning som har börjat innan denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 26 november 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Lag

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948) 63 § 2 mom., *ändras* 26 § 2 mom., 41 a § 3 mom., 42 §, 47 § 2—3 mom., 53 c § 4 mom. och 61 a §, av dem 26 § 2 mom. och 47 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1642/1992, 41 a § 3 mom. och 53 c §:n 4 mom.,

sådana de lyder i lag 893/1994, 47 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1642/1992, 53 c § 4 mom. sådant det lyder i nämnda lag 893/1994, 42 § sådan den lyder i lag 526/1981 och 61 a § sådan den lyder i lag 601/1986 och 838/1996, samt

fogas till 47 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1642/1992, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §

Kommunen har under de förutsättningar som stadgas i 1 mom. rätt att återfå utkomststöd som beviljats på de grunder som anges i 38 § socialvårdslagen (710/82).

Har arbetstagaren fått i 23 § lagen om utkomststöd (1412/1997) avsett utkomststöd i förskott skall dagpenning, olycksfallspension och i 17 a § nämnd ersättning som beviljats för motsvarande tid under i 1 mom. nämnda förutsättningar betalas som ersättning för utkomststödet till det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) på dess ansökan.

41 a §

Vid behandlingen i en försäkringsanstalt av sådana ärenden enligt denna lag som gäller försäkringsskyldighet, ersättning och återkrav samt med dessa jämförbara ärenden skall parten beredas tillfälle att bli hörd, om det är uppenbart nödvändigt med hänsyn till hans fördel. I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 21, 23 och 24 §§ lagen om förvaltningsförfarande (598/82). En tjänsteman vid en försäkringsanstalt kan dock utan hinder av 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande behandla ett ärende som gäller försäkringsanstalten som arbetsgivare.

Vid behandlingen i en försäkringsanstalt av sådana ärenden enligt denna lag som gäller försäkringsskyldighet, ersättning och återkrav samt med dessa jämförbara ärenden skall parten beredas tillfälle att bli hörd, om det är uppenbart nödvändigt med hänsyn till hans eller hennes fördel. *Intressebevakaren för talan för en person som inte fyllt 15 år i andra ärenden än sådana som gäller hans eller hennes person.* I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 16 a §, 16 b §, 21, 23 och 24 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). En tjänsteman vid en försäkringsanstalt kan dock utan hinder av 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande behandla ett ärende som gäller försäkringsanstalten som arbetsgivare.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

42 §

Kan den vars skadestånd det gäller på grund av sin ålder eller sjukdom eller av annan orsak inte själv sköta sina angelägenheter och saknar han förmyndare, kan av försäkringsanstalten godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen skött honom eller socialnämnden i syfte att bevakans hans intressen föra hans talan i ärenden rörande skadestånd som avses i denna lag.

42 §

Kan den vars skadestånd det gäller på grund av sin ålder, skada eller sjukdom eller av annan orsak inte själv sköta sina angelägenheter och saknar han eller hon intressebevakare, kan en av försäkringsanstalten godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen skött honom eller henne föra hans eller hennes talan i ärenden rörande skadestånd som avses i denna lag.

47 §

Skadestånd skall, om inte parterna kommer överens om något annat, genom försäkringsanstaltens försorg och på dess bekostnad tillhandahållas den skadeståndsberättigade på den penninginrättning i landet som han bestämmer. Har penninginrättning inte bestämts, tillhandahålls den skadeståndsberättigade skadeståndet på boningsortens postanstalt. En skadeståndsrat som är mindre än 10 mark skall kunna lyftas av den skadeståndsberättigade på försäkringsanstalten.

At i statens arbete skadad kan dock skadestånd erläggas genom förmedling av den myndighet, i vars arbete olycksfallet inträffat.

Skadeståndet betalas till den som har beviljats skadeståndet om inte något annat bestäms i lag. Angående utbetalning av skadestånd till omyndig eller till den vars handlingsbehörighet har begränsats gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). Skadeståndet till personer som inte fyllt 15 år betalas dock till intressebevakaren.

Om inte parterna kommer överens om något annat skall skadeståndet genom försäkringsanstaltens försorg och på dess bekostnad tillhandahållas den skadeståndsberättigade på den penninginrättning i landet som han eller hon bestämmer. Har någon penninginrättning inte bestämts, tillhandahålls den skadeståndsberättigade skadeståndet på boningsortens postanstalt. En skadeståndsrat som är mindre än 10 mark skall kunna lyftas av den skadeståndsberättigade på försäkringsanstalten.

Till den som skadats i statens arbete kan dock skadestånd betalas genom förmedling av den myndighet, i vars arbete olycksfallet har inträffat.

53 c §

Vad 42 § stadgar om förande av talan i ärenden som gäller ersättning enligt denna lag skall på motsvarande sätt tillämpas vid sökande av ändring i en försäkringsanstalts

Det som i de två första meningarna i 41 a § 3 mom. föreskrivs om partens och intressebevakarens rätt att föra talan och om skyldighet att höra dessa i ärenden enligt

Gällande lydelse

och olycksfallsnämndens beslut eller i försäkringsdomstolens utslag.

61 a §

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84) för den tid, för vilken honom beviljas dagpenning eller olycksfallspension enligt denna lag retroaktivt, skall försäkringsanstalten på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten betala den retroaktiva dagpenningen eller olycksfallspensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del dagpenningen eller olycksfallspensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning som utbetalts för samma tid.

Har en skadad under den tid, då ändringsansökan är anhängig i fråga om olycksfallspension, tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen för den tid, för vilken honom beviljas olycksfallspension retroaktivt, skall försäkringsanstalten betala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten, till den del pensionen motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid.

Dagpenning eller olycksfallspension utbetalas dock i de fall som avses i 1 och 2 mom. till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten endast under förutsättning att meddelande enligt 45 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller i 45 § 2 mom. folkpensionslagen har gjorts till försäkringsanstalten minst två veckor före den dag då dagpenningen eller olycksfallspensionen skall utbetalas.

Föreslagen lydelse

denna lag skall på motsvarande sätt tillämpas vid sökande av ändring i en försäkringsanstalts och olycksfallsnämndens beslut.

61 a §

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), *arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993), utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödjanse av arbetslösas frivilliga studier (1402/1997)* för den tid, för vilken arbetstagaren beviljas dagpenning eller olycksfallspension enligt denna lag retroaktivt, skall försäkringsanstalten på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten betala den retroaktiva dagpenningen eller olycksfallspensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del dagpenningen eller olycksfallspensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, *arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning* som utbetalats för samma tid.

Har en *arbetstagare* under den tid, då ändringsansökan är anhängig i fråga om *olycksfallspension, livränta, familjepension och försörjningspension* i enlighet med denna lag tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) för den tid, för vilken arbetstagaren beviljas *ovan nämnd ersättning* retroaktivt, skall försäkringsanstalten betala den retroaktiva *olycksfallspensionen, livräntan, familjepensionen och försörjningspensionen* till folkpensionsanstalten, till den del den motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. *På samma sätt kan förfaras om arbetstagaren har fått pension i enlighet med folkpensionslagen för samma tid som försäkringsanstalten rättar eller i övrigt justerar beloppet av beviljad olycksfallspension, livränta, familjepension och försörjningspension.*

Ersättning utbetalas dock i de fall som avses i 1 och 2 mom. till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten endast under fö-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

rutsättning att meddelande om rätten till nämnd ersättning har gjorts till försäkringsanstalten minst två veckor före den dag då ersättningen skall utbetalas.

63 §

På framställning av vederbörande (vårdsnämnd) kan dock förordnas, att skadestånd eller del därav skall utgivas till (vårdsnämnden) för att användas till framtida vård av den till skadestånd berättigade eller hans anhöriga.

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Om ersättningen när denna lag träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare, god man eller någon annan person eller instans som godkänts av försäkringsanstalten, fortsätter utbetalningen av ersättning till denna person eller instans tills försäkringsanstalten har fått ett meddelande om någon annan intressebevakare som har rätt att lyfta ersättningstagarens ersättning.

Lagens 61 a § 2 mom. kan även tillämpas på sådan i momentet avsedd ersättning som har börjat innan denna lag träder i kraft.
